

der staar et Sted i Overflaget, naar det er over 100 Tons, skal have Ret til at blive bugseret. Der staar, at alle Seilskibe fra 100 Tons og derover for en Betaling af 30 D. pr. Ton kunne blive bugserede gennem Kanalen i hele dens Længde, Limfjorden inklusive. Det er ganske indlysende, at Besøbet til Underholdet og Driften af det betydelige Antal Bugserdampere, som her vilde behøves, ikke kan ligge i de 190,000 Kr., saa at de maa tages ud af Kanalafgiften, og den vil gaa saa fuldstændig med, selv om den bliver nok saa stor, at der aldeles Intet bliver tilbage, aldeles Intet, selv om Trafikken bliver saa enorm, at der kommer en Snes tusind Skibe, hvad jeg naturligvis anser for ganske usandsynligt. Jeg ser mig ikke i Stand til at tænke mig — det kan være, det er min Skyld — hvorledes der overhovedet skulde kunne komme noget Brugbart ud af dette Forflag, og jeg kan godt tilføje, at jeg beklager det i Virkeligheden, forsaavidt som det for den østlige Del af Limfjorden og da naturligvis i første Række for Halsborg, vilde være en betydelig Binding, hvis Sagen kunde gennemføres. Jeg kan ogsaa godt erkjende, at det vilde have nogen Værdi for Fisserne, om der i Sammerbugten laa en Havn, hvis den kunde bygges paa en saadan Maade, at der var den ringeste Udgift til at holde den aaben, det vil sige for Tilslanding. Den vilde have nogen Betydning for Fisserne, men ikke megen, thi det er ikke paa dette Sted, en Fisserihavn helst bør anlægges; det er ikke paa indadgaende Bugter, at man ret gjerne skulde have Fisserihavne, eftersom de blive for vanskelige at komme til og besværlige at komme fra. Skal man lægge Fisserihavne, skal man helst, hvis det er muligt, have dem paa frempringende Punkter. Der kan man baade komme ind og navnlig komme ud fra dem, omtrent med alle Vindretninger; men det kan man ikke, naar de ligge i indadgaende Bugter. Jeg skal nu ligesom i Fjor tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa et Punkt, som efter min og Manges Overbevisning særlig egner sig til et Førsteforsøg til en Fisserihavn, nemlig Hansholm. Der er det min Overbevisning, at vi skulde begynde, og jeg vilde være den høitærede Minister overordentlig taknemlig, om det ikke traf altsfor længe ud, inden vi fik gjort et Forsøg i den Retning. Det kan for mig være paa et hvilket som helst fornuftigt Sted, det skal være, men jeg tror kun ikke, at Sammerbugten er heldig til at begynde med.

Indenrigsministeren (Ingwerslev):

Jeg skal indskrænke mig til saa Udtalelser, særlig da Forhandlingen ikke sluttes i Dag, og vi altsaa komme tilbage til den igjen, men jeg anser det rigtigst endnu engang at pointere Regjeringens Stilling til dette Forflag. Jeg beklager i høi Grad, at Forslaget er kommet frem igjen. Jeg havde egentlig haabet, at Sagen, efter at den havde været fremme i Fjor, efter at man havde erfaret min Mening om den, og efter at den var blevet behørig kritiseret, var død en stille Død, saa at vi ikke havde faaet den at se mere. Jeg skal senere komme ind paa det Punkt i Lovforslaget, som gjør, at det var mit Ønske. Jeg skal nu først sige nogle Ord om Forslaget i Almindelighed. Det er en Selvfølge, at en saadan Kanal og et Par Havne, naar de overhovedet kunne bygges, kunne gjøre Nytte, og hvilket Foretagende af den Besskaffenhed gjør ikke Nytte? Men man maa først undersøge, om det er rigtig og betimeligt at udføre Anlægget, og se, om den rette Plads er valgt, og det er den utvivlsomt ikke; og dernæst maa man se, om Beføstningerne nogenlunde svare til de Forventninger, der ere fremkomne. Jeg kan indskrænke mig til at benægte det. Det Medlem, der har stillet sig venstabeligt lige overfor Sagen, nemlig det ærede Medlem for Halsborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein), men dog talte lidt om eventyrlige Projekter og Stignende, mente, det var passende nu at faae Sagen gjort til Gjenstand for Regjeringsundersøgelse, men en saadan Undersøgelse er anstillet og, husker jeg ikke feil, oplæste det ærede Medlem, der før havde Ordet, nogle Bemærkninger af Regjeringskommissionens Betænkning. Projektet, som her foreligger, er undersøgt og befundet slet i enhver Henseende, og uholdbart i finantiel Henseende. Altsaa der behøves ingen Undersøgelse. At der skulde være Tale om, at her skulde være politiske eller kommercielle Fordele, som Andre ikke kunne se Nyttens af, er Noget, man kan nævne, men ikke fastholde og bevise. Det har altsammen været fremme i Fjor og blev da saa tilstrækkelig kritiseret, at Sagen efter min Mening ikke burde været kommet frem mere. Om man forlanger et Tilskud af 10 Mill. eller 15 Mill. eller 20 Mill. Kr. har for mig mindre at sige. Det, som det kommer an paa, er, at der virkelig foreligger et Projekt, man kan slutte sig til paa passende Vilkaar, men jeg vil tillade mig at spørge, om man finder, at det er et passende Vilkaar at forlange 3 pCt. Rentegaranti af Staten for 35 Mill. i 15 Aar. Jeg synes langt mindre om dette Naremaal, fordi det peger